

KidLisp-kort

Programmer der kan være på et kort

@jeffrey

Aesthetic.Computer

ORCID: 0009-0007-4460-4913

<https://kidlisp.com> · <https://aesthetic.computer>

[arbejdsudkast — ikke til citation]

Abstrakt. KidLisp-programmer er korte. Et typisk program består af 2–4 linjer S-udtryk, der producerer en komplet visuel komposition—en stjerneburst, en spiral, et tæppe, en fraktal. Denne korthed er ikke tilfældig men designet: sproget udelader brugerdefinerede funktioner, rekursion og abstraktionsmekanismer, så programmer forbliver flade og læsbare. Vi observerer, at denne fladhed skaber en naturlig korrespondance mellem programmer og fysiske kort. Et KidLisp-program, dets kildekode og dets renderede output kan sameksistere på et enkelt trykt kort. Denne artikel beskriver *KidLisp Cards*-formatet—et sæt programmer organiseret efter visuel kategori—og en Python-renderingspipeline (PIL-baseret fortolker), der producerer kortbilleder uden for browseren. Vi diskuterer, hvad kort er nu (en kurateret notesbog af visuelle koaner), hvad de kunne blive (byttekort, pædagogiske sekvenser, trykte partiturer, postkunst), og hvordan kortbegrænsningen påvirker sprogdesignet.

1. INTRODUKTION

De fleste programmeringssprog producerer programmer, der er for lange til at trykke på et kartotekskort. Dette er en konsekvens af abstraktion: generelle programmeringssprog opmuntrer til nedbrydning i funktioner, klasser, moduler og filer. Programmet er fordelt

over en kodebase. Ingen enkelt artefakt fanger helheden.

KidLisp er anderledes. Dets programmer er typisk 1–6 linjer lange. En komplet animeret scene, et geometrisk mønster, en rekursiv fraktal eller et moiré-interferensmønster kan være i få S-udtryk. Dette er ikke en begrænsning men et designvalg: KidLisp ude-

lader brugerdefinerede funktioner, rekursion (undtagen gennem `later`), mutable datastrukturer og imports. Programmer er flade sekvenser af tegnekommandoer, løkker og betingelser.

Denne fladhed skaber en mulighed. Hvis kildekoden til et program kan være på et kort, og det visuelle output af det program kan være på det samme kort, så bliver kortet en selvstændig artefakt: et program du kan holde, give til nogen, sætte på en væg eller sende med posten. Kortet er både dokumentation og eksekverbart. Det er et *partitur*—instruktioner til at producere en visuel begivenhed.

Denne artikel beskriver KidLisp Cards-formatet (§2), offline-renderingspipelinen (§3), det aktuelle kortkatalog (§4), layoutvariationer og deres sociale og fysiske affordanser (§5) samt spekulative fremtider for formatet (§7).

2. KORTFORMATET

Et KidLisp-kort har tre elementer:

1. **Titel.** Et kort navn der fremkalder det visuelle output: “Starburst,” “Honeycomb,” “Spiral Walk.”
2. **Renderet output.** Et pixel-art-billede (160×120 standardopløsning, opskaleret 3× med nearest-neighbor-interpolation for at bevare skarpe kanter).
3. **Kildekode.** Det komplette KidLisp-program, typisk 1–4 linjer, vist i monospace under billedet.

Kortet er selvstændigt: enhver der læser kildekoden kan reproducere billedet præcist, i enhver KidLisp-fortolker. Der er ingen eksterne afhængigheder, ingen imports, ingen konfiguration. Programmet *er* kortet.

2.1 Kortdimensioner

Det renderede billede fylder et 160×120 pixel-lærred (4:3-format), svarende til standard KidLisp-opløsningen. Ved 3× opskalering producerer dette et 480×360 pixel-billede egnet til skærmvisning. Til tryk er kort dimensioneret som 4×6 tommer (standard kartotekskort / postkort), med billedet i den øvre del og kildekoden nedenunder.

2.2 Hvad gør et godt kort

Ikke ethvert KidLisp-program giver et godt kort. De bedste kort deler egenskaber:

- **Korthed.** 1–4 linjer. Hvis kildekoden ikke passer komfortabelt under billedet, er programmet for langt til formatet.
- **Overraskelse.** Outputtet bør være mere komplekst eller smukt end kildekoden antyder. Et tre-linjers program der producerer et moiré-mønster belønner nærmere inspektion.
- **Læsbarhed.** En læser bør kunne følge fra kilde til output uden at køre programmet. Forbindelsen mellem kode og billede bør være synlig, selv om den ikke er umiddelbart indlysende.

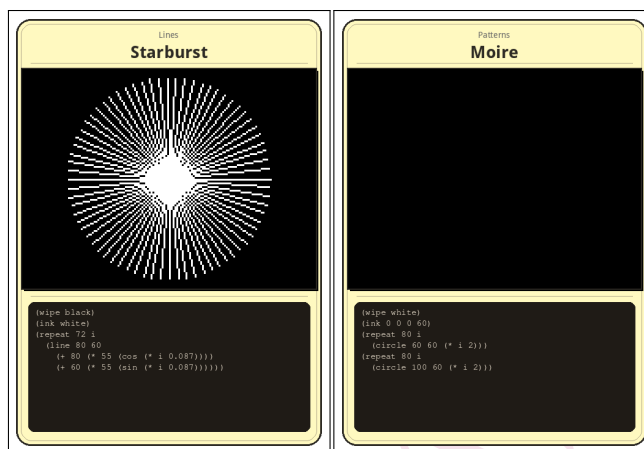

Figure 1: To programkort renderet af Python-fortolkeren: “Starburst” (72 radiale linjer, 3 linjer kode) og “Moiré” (overlappende koncentriske cirkler, 3 linjer). Disse er trivielle eksempler—de demonstrerer kortformatets struktur men repræsenterer ikke sprogets udtryksevne eller formatets ambitioner.

- **Uafhængighed.** Ingen `$code`-indlejring, ingen ekstern tilstand. Kortet skal fungere isoleret.

3. OFFLINE-RENDERINGSPIPELINE

KidLisp-kort renderes med en Python-fortolker der kører uden for browseren. Dette muliggør batch-rendering, trykproduktion og notesbog-baseret kuratering uden at kræve den fulde Aesthetic.Computer-runtime.

3.1 Python-fortolkeren

Fortolkeren (`notebooks/ac.py`, 452 linjer) implementerer en delmængde af KidLisp tilstrækkelig til statisk kortrendering:

- **Tegning:** `wipe`, `ink`, `line`, `box`, `circle`, `tri`, `plot`, `shape`, `flood`
- **Skildpadde:** `crawl`, `left`, `right`, `goto`, `face`, `up`, `down`
- **Kontrol:** `repeat`, `if`, `def`, `later`, `do`
- **Matematik:** fuld aritmetik, trigonometri, `abs`, `sqrt`, `min`, `max`
- **Lærred:** `resolution`, `fill`, `outline`, `stroke`

Fortolkeren bruger PIL (Pillow) til rendering. Hvert kort tegnes på et RGBA-lærred, opskaleres med nearest-neighbor-interpolation og eksporteres som PNG. Python-implementeringen er bevidst simplere end browser-evaluatoren (15.161 linjer)—den udelader animation, lyd, indlejring og timing-syntaks og fokuserer udelukkende på den delmængde der er nødvendig for statisk visuelt output.

3.2 Jupyter Notebook-arbejdsgang

Det primære kurateringsværktøj er en Jupyter-notesbog (`notebooks/kidlisp-cards.ipynb`). Funktionen

`show_card()` renderer et program og viser det inline som et HTML-kort:

```
show_card("Starburst", ""(wipe_black)
(ink_white)
(repeat_72_i
  (line_80_60
    (+_80(*_55(cos(*_i_0.087))))
    (+_60(*_55(sin(*_i_0.087))))))""")
```

Hvert kald producerer et kort med mørk baggrund med titel, renderet billede og kildekode vist inline. Notesbogen fungerer både som udviklingsmiljø og galleri—at scrolle gennem notesbogen er som at bladre i et sæt kort.

3.3 To fortolkere, ét sprog

Eksistensen af to uafhængige fortolkere (JavaScript i browseren, Python i notesbogen) tjener som en krydsvalideringsmekanisme. Hvis et program renderes identisk i begge, er dets adfærd bestemt udelukkende af sprogets semantik snarere end implementeringsdetaljer. Programmer der afhænger af browserspecifikke funktioner (animation, lyd, indlejrede lag) udelukkes fra kortformatet pr. konstruktion—de renderer simpelthen ikke i Python-fortolkeren.

4. KORTKATALOGET

Den aktuelle notesbog indeholder 28 kort organiseret i syv kategorier. Hver kategori udforsker et andet aspekt af sproget gennem minimale eksempler. Disse programmer er bevidst trivielle—tegneøvelser, matematiske illustrationer, skildpaddegåture. De etablerer kortformatets struktur men repræsenterer ikke dets udtryksmæssige potentiale. De interessante kort er endnu ikke lavet. Formatets værdi vil fremkomme fra programmer der bruger korthed til at sige noget værd at sige, ikke fra geometriske demoer.

4.1 Linjer

Linjekort demonstrerer `repeat` og trigonometri. En stjerneburst udsender 72 linjer fra centrum. En krydsarkering overlejrer vandrette og lodrette gitre med lav opacitet.

```
; Starburst - 72 radial lines
(wipe_black)
(ink_white)
(repeat_72_i
  (line_80_60
    (+_80(*_55(cos(*_i_0.087))))
    (+_60(*_55(sin(*_i_0.087))))))
```

4.2 Cirkler

Cirkelkort bruger `outline`-tilstand og indlejrede `repeat`-løkker. “Ripple” tegner 30 koncentriske cirkler med blåskiftende farve.

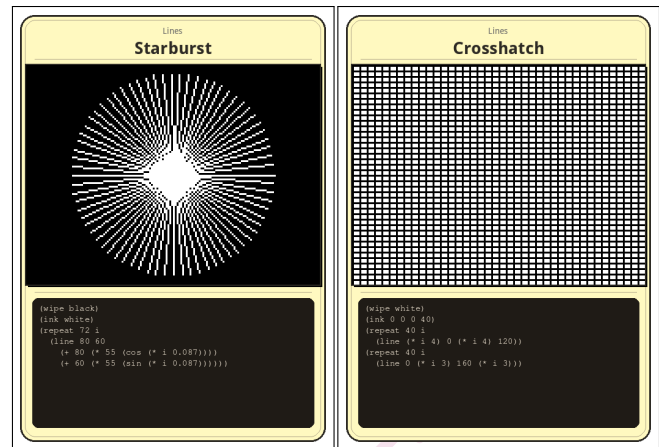

Figure 2: “Starburst” og “Crosshatch” — linjekort.

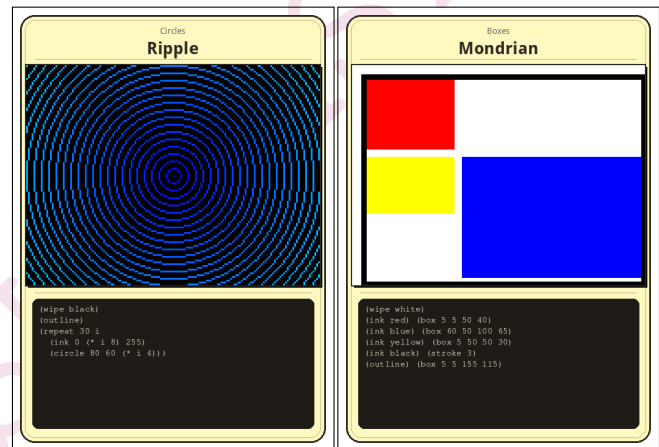

Figure 3: “Ripple” (cirkler) og “Mondrian” (bokse).

4.3 Bokse & komposition

“Mondrian” genskaber det primærfarvede gitter med fire farvede rektangler. “Nest” tegner 10 indrykkede rektangler med skiftende nuancer.

4.4 Matematik & kurver

Disse kort bruger `plot` med matematiske funktioner. “Lissajous” tegner en Lissajous-figur med 600 punkter. “Spiral” plotter en polær spiral.

4.5 Farve & gradienter

“Sierpinski” bruger bitwise AND til at generere Sierpinski-trekanten: (`if (= 0 (& x y)) (plot (+ 16 x) y)`). “Sunflower” plotter 500 punkter langs en gylden-vinkel-spiral med cykliske farver.

4.6 Skildpaddegrafik

Skildpaddekort bruger `crawl`, `left`, `right` og `face`. En femtakket stjerne bruger (`right 144`). Et træ bruger `later` til rekursiv forgrening. En snefnug indlejrer Koch-kurvesegmenter.

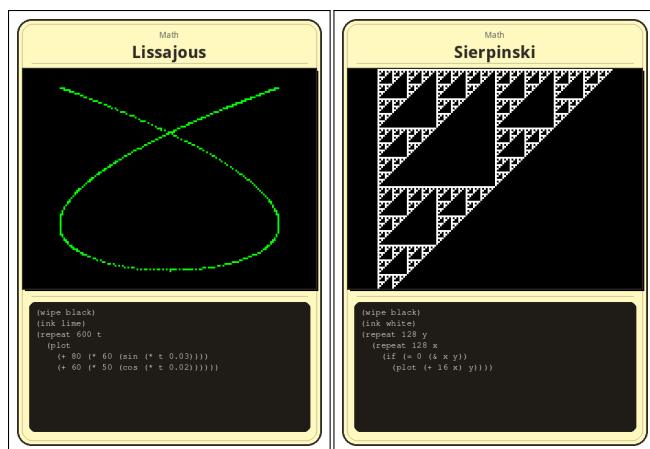

Figure 4: “Lissajous” (matematiske kurver) og “Sierpinski” (bitwise AND-fraktal).

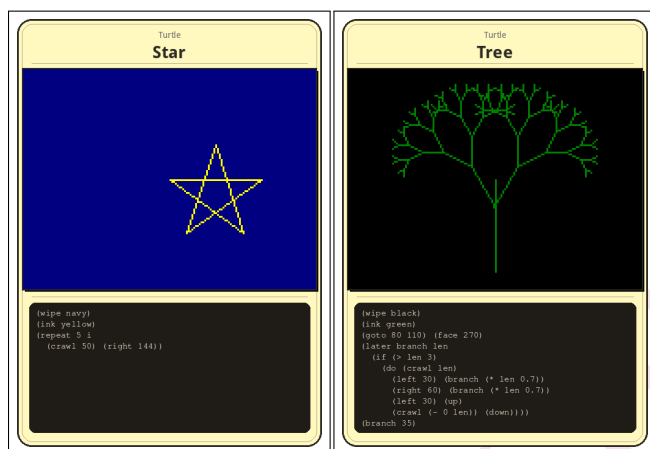

Figure 5: “Star” og “Tree” — skildpaddegrafikkort.

```
; Star - 5 sides, 144-degree turns
(wipe navy)
(ink yellow)
(repeat 5 i (crawl 50) (right 144))
```

4.7 Minimale koaner

De korteste kort i sættet. “Horizon” er tre linjer: mørk himmel, gylden jord. “Pip” er en enkelt rød prik på sort. Disse kort nærmer sig det minimale levedygtige program—den mindste mængde kode der producerer et genkendeligt billede.

```
; Pip - the minimum card
(wipe black)
(ink red)
(circle 80 60 4)
```

5. LAYOUTS

Kortformatet har intet fast layout. Hvordan de tre elementer (titel, output, kilde) arrangeres bestemmer hvad kortet afforderer—hvad du kan gøre med det fysisk og so-

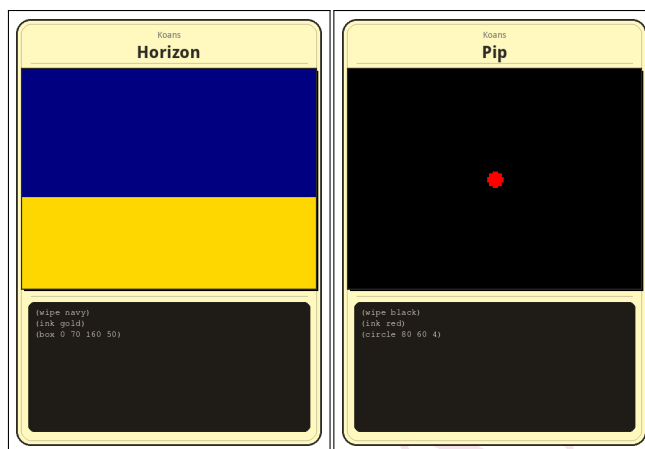

Figure 6: “Horizon” og “Pip” — minimale koaner (2–3 linjer hver).

cialt. Dette afsnit udforsker layoutvariationer og deres konsekvenser.

5.1 Vertikal (skærm / tryk)

Standardlayoutet stabler titel, billede og kilde fra top til bund. Dette er notesbog-layoutet—det scroller naturligt på en telefon eller i en Jupyter-notesbog. Til tryk passer det til et 4×6 tommers kort i portrætformat. Læserens øje bevæger sig nedad fra navn til billede til kode og følger forholdet mellem programmet og dets output.

5.2 Horisontal (sæt / landskab)

Et landskabslayout placerer det renderede billede til venstre og kildekoden til højre. Dette fungerer til at sprede kort ud over et bord, til præsentationer og til sammenligning side om side. To kort placeret ved siden af hinanden skaber et diptyk—betragteren kan sammenligne programmer og output samtidigt.

5.3 Postkort (postkunst)

Postkortlayoutet adskiller forside fra bagside. Forsiden viser kun det renderede billede, fuld udblødning, ingen tekst. Bagsiden viser kildekoden, forfatterens handle, kortkoden ($\$xyz$) og et frimærkeområde. Modtageren ser billedet først—en visuel artefakt. At vende kortet afslører programmet: instruktionerne der producerede det. Kortet er både kunstobjekt og eksekverbart partitur, afhængigt af hvilken side man læser.

5.4 Sætarrangementer

Kort er ikke enkeltobjekter. De danner sæt, og arrangementet af et sæt skaber mening. En *pædagogisk sekvens* ordner kort efter koncept: bokse først (koordinater), derefter linjer (trigonometri), derefter cirkler (radius og gentagelse), derefter matematiske kurver (plot og sinus), derefter skildpaddegrafik (relativ bevægelse) og til sidst koaner (minimalt udtryk). Et *gallerigitter*

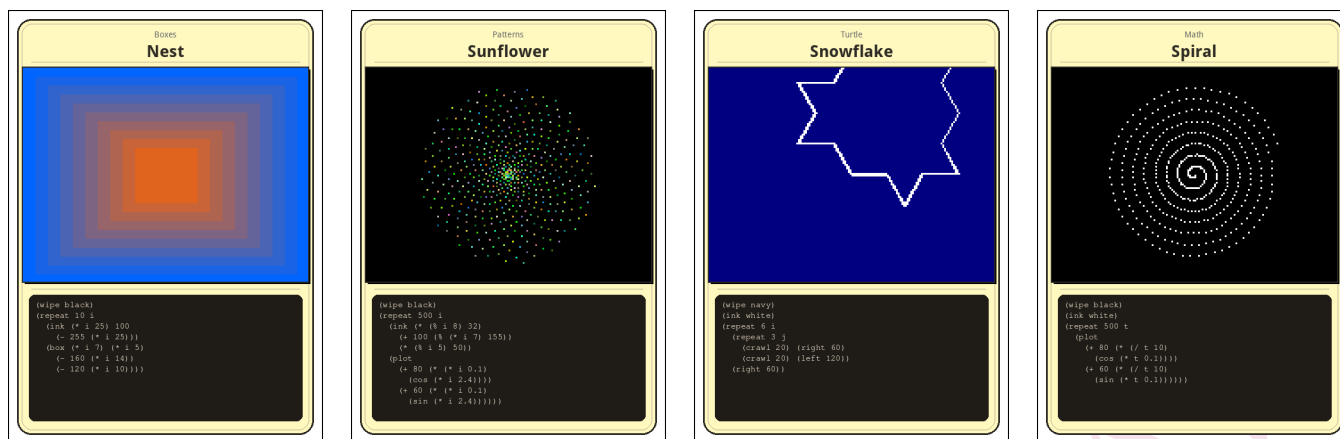

Figure 7: Fire komplette kort der viser formatet: titel, renderet output og kildekode. Fra venstre mod højre: “Nest,” “Sunflower,” “Snowflake,” “Spiral.” Hvert kort er selvstændigt—kildekoden under billedet er det komplette program. Disse er trivielle tegneøvelser, ikke udtryk for formatets potentiale.

arrangerer kort rumligt på en væg og inviterer til sammenligning på tværs af kategorier. Et *blandet sæt* randomiserer rækkefølgen og producerer uventede sammenstillinger mellem en fraktal og en horisont, mellem et træ og en prik.

6. KORT I DEN VIRKELIGE VERDEN

Notesbogskortene er øvelser. Det egentlige KidLisp-korpus—16.000+ programmer skabt af 59 forfattere—indeholder værker der bruger den fulde runtime: animation, lyd, indlejrede lag, gradientfading, tilfældig placering og timing-syntaks. Disse værker er korte nok til kortformatet men langt mere udtryksfulde end notesbogseksemplerne. Deres forhåndsvisningsbilleder renderes af oven-tjenesten (Puppeteer-baseret skærmoptagelse) og serveres via CDN.

6.1 Hvad rigtige værker tilføjer

Notesbogskortene bruger en statisk delmængde af KidLisp. Rigtige værker på kidlisp.com bruger den fulde runtime:

- **Animation.** Programmer re-evalueres hvert frame. frame og time ændres automatisk. Et enkelt-frame-skærbillede fanger ét øjeblik af et levende værk.
- **Tilfældighed.** `?`-operatoren producerer en tilfældig værdi fra en liste hvert frame. `(ink (? red blue green))` flimrer mellem farver.
- **Gradientfading.** `fade:red-blue-black` interpolerer en fler-stops-gradient over lærredet, drevet af frame-tællingen. Ét udtryk erstatter sider af manuel farvematematik.
- **Indlejring.** `($cow)` henter værket `cow` fra MongoDB, evaluerer det i en offscreen-buffer og sammensætter resultatet. Værker bygger på værker.
- **Timing.** `1s...` (`zoom 0.5`) anvender en zoom hvert sekund. Ingen eksplicit animationsløkke.

Disse funktioner holder programmer korte mens de dramatisk udvider hvad de kan udtrykke. `$bop`—det mest afspillede værk med 12.188 visninger—er fire linjer: en lilla baggrund, regnbueflekrende blæk, en tilfældig linje og en sløring. På et kort ligner det et frosset øjeblik af et kinetisk maleri. I browseren er det ét.

6.2 Kortet som øjebliksbillede

Et kort af et animeret værk er nødvendigvis ufuldstændigt. Det fanger ét frame af en temporal proces. Denne ufuldstændighed er en del af formatet: kortet inviterer dig til at taste koden og se hvad den rent faktisk gør. Det statiske billede er et løfte. Kildekoden er opfyldelsen. Kortkoden (`$bop`) er broen—tast den ind på kidlisp.com og kortet kommer til live.

7. HVAD KORT KUNNE BLIVE

Kortformatet er ungt. Den aktuelle notesbog er et proof of concept—28 programmer renderet offline. Men korrespondancen mellem korte programmer og fysiske kort antyder flere retninger.

7.1 Byttekort

Et KidLisp-kort er samleværdigt på en måde som det meste software ikke er. Hvert kort har et navn, en visuel identitet, en kortkode (`$xyz`) og en forfatter. Kort kunne trykkes, nummereres og byttes. Sjældne kort kunne bruge obskure sprogfunktioner eller producere uventet komplekst output fra minimal kode. “Sjældenheden” af et kort er dets informationstæthed: hvor meget visuel kompleksitet der opstår fra hvor få tegn.

7.2 Pædagogiske sekvenser

De syv kategorier i den aktuelle notesbog antyder en undervisningsrækkefølge: start med bokse (simple koordinater), gå videre til linjer (trigonometri), cirkler (ra-

Card Layouts

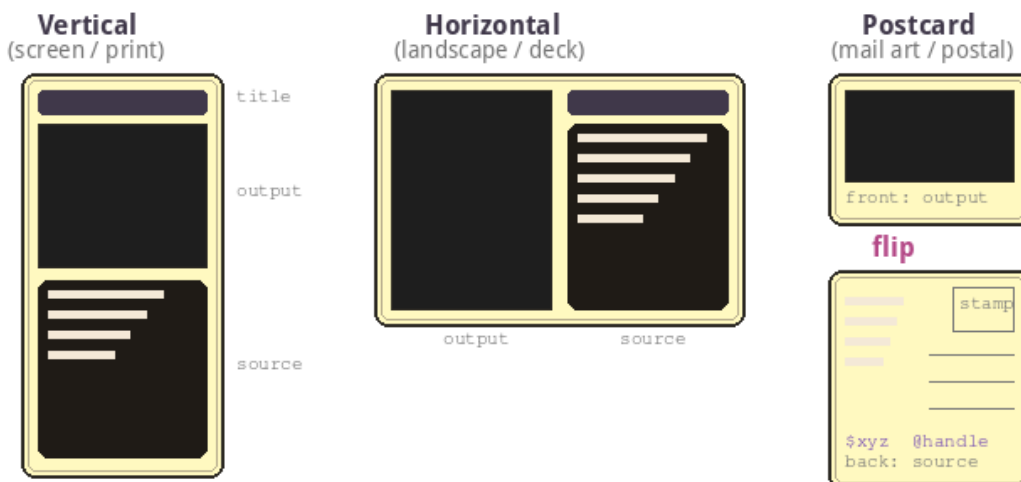

Figure 8: Tre layoutstrategier. **Vertikal:** titel / billede / kilde stabled fra top til bund, optimeret til telefonskærme og portrættryk. **Horisontal:** billede til venstre, titel og kilde til højre, velegnet til landskabskort og side-om-side-gennemsyn. **Postkort:** renderet output på forsiden, kildekode og metadata på bagsiden—et kort der kan sendes med posten, hvor programmet er skjult indtil man vender det.

dius og gentagelse), matematiske kurver (plot og sinus), skildpaddegrafik (relativ bevægelse) og til sidst koaner (minimalt udtryk). Hvert kort underviser i ét koncept. En lærer kunne give elever et fysisk sæt og bede dem reproducere hvert kort, modificere det eller skabe et nyt kort i samme kategori.

7.3 Trykte partiturer

I musik er et partitur instruktioner til at producere en temporal begivenhed. Et KidLisp-kort er instruktioner til at producere en visuel begivenhed. Kort kunne fungere som grafiske partiturer i traditionen fra Cornelius Cardew, John Cage og Fluxus-begivenhedspartiturer. En opfører modtager et kort, fortolker koden (ved at taste den ind på `kidlisp.com`, ved at læse den højt, ved at tegne den i hånden) og producerer en begivenhed. Kortet er partituret. Renderingen er én mulig realisering.

7.4 Postkunst

Ved 4×6 tommer er et KidLisp-kort et postkort. Forsiden viser det renderede billede. Bagsiden viser kildekoden, forfatterens handle og kortkoden til at slå det op online. Postkunst med eksekverbart indhold—modtageren kan taste koden og se billedet genskabt på deres skærm. Det fysiske kort og det digitale program er det samme værk i to medier.

7.5 Generativt papirvarer

Fordi Python-fortolkeren er deterministisk og selvstændig, kan kort batch-renderes til trykproduktion uden netværksadgang. Et sæt kort kunne trykkes som et hæfte, et zine eller et sæt i æske. Pipelinen `cards-`

`convert.mjs` producerer allerede 4×6 tommer PDF-kort fra papirformatet; at udvide dette til at inkludere renderet programoutput sammen med kildekode er et naturligt næste skridt.

7.6 Begrænsning som generativt princip

Den mest interessante konsekvens af kortformatet er hvordan det påvirker sproget. Programmer der ikke passer på et kort antyder manglende abstraktioner—eller antyder at programmet gør for meget. Kortbegrænsningen opmuntrer til økonomi: find tre-linjers-programmet der producerer det mest interessante billede. Dette er en generativ begrænsning i Oulipo-traditionen—vilkårlige formelle restriktioner der producerer uventede kreative resultater.

8. RELATERET ARBEJDE

Trykt kode. Demoscene-traditionen med “sizecoding” (programmer under 256 bytes) deler æstetikken med minimale programmer der producerer maksimalt output. KidLisp-kort er tættere på “kodedigt”-traditionen, hvor selve kildekoden læses som tekst sammen med dens output.

Grafiske partiturer. Cardews *Treatise* (1967) og Cages *Notations* (1969) etablerede at visuel notation kan tjene som opførelsesinstruktioner uden at foreskrive en specifik realisering. KidLisp-kort adskiller sig ved at de er fuldt eksekverbare—renderingen er deterministisk, ikke åben for fortolkning. Men kort-som-partitur-indramningen inviterer til genfortolkning: hvad nu hvis man “spiller” kortet anderledes hver gang?

Social & Physical Affordances

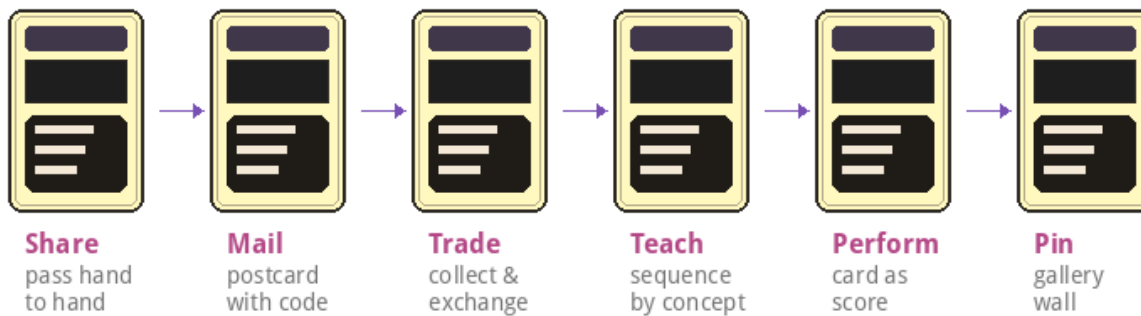

Figure 9: Sociale og fysiske affordanser ved kortformatet. Hver affordans følger af kortets materialitet: det kan **deles** fra hånd til hånd, **sendes** som postkort, **byttes** og samles, **undervises** fra i pædagogiske sekvenser, **opføres** som et grafisk partitur eller **sættes op** på en gallerivæg.

Deck Arrangements

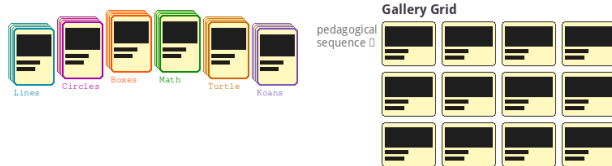

Figure 10: Sætarrangementer. Venstre: kort spredt ud efter kategori (linjer, cirkler, bokse, matematik, skildpadde, koaner) med flere kort stablet per kategori. Højre: et gallerigitter hvor kort er arrangeret rumligt til gennemsyn.

Byttekortspil. Spil som *Magic: The Gathering* (1993) demonstrerede at kort med strukturerede metadata (navn, type, regeltekst, kunst) skaber rige kombinatoriske rum. KidLisp-kort har naturlige metadata (titel, kategori, funktionsantal, linjeantal, output-kompleksitet) der kunne understøtte lignende spillemekanikker.

Beregningsmæssige notesbøger. Jupyter-notesbøger kombinerer allerede kode og output. KidLisp Cards-notesbogen er en Jupyter-notesbog, men med en specifik begrænsning: hver celle er et selvstændigt kort snarere end et trin i en længere beregning. Notesbogen er et galleri, ikke en fortælling.

9. KONKLUSION

KidLisp-kort udspringer af en simpel observation: når programmer er korte nok, passer de på kort. Kortformatet—titel, billede, kilde—gør programmer til fysiske artefakter der kan trykkes, sendes med posten, samles, undervises fra og opføres. Python-

renderingspipelinen muliggør offline batchproduktion. Kataloget med syv kategorier giver et kurateret indgangspunkt til sproget.

Formatet er et igangværende arbejde. Det aktuelle sæt på 28 kort er et udgangspunkt, ikke en færdig samling. Spørgsmålet er ikke hvor mange kort der skal laves, men hvilke programmer der fortjener at være kort—hvilke tre-linjers kompositioner der producerer billeder værd at holde i hånden.

Notesbogen, fortolkeren og kortkataloget er tilgængelige på <https://github.com/whistlegraph/aesthetic-computer>. Programmer kan oprettes og deles på <https://kidlisp.com>.

ORCID: 0009-0007-4460-4913

References

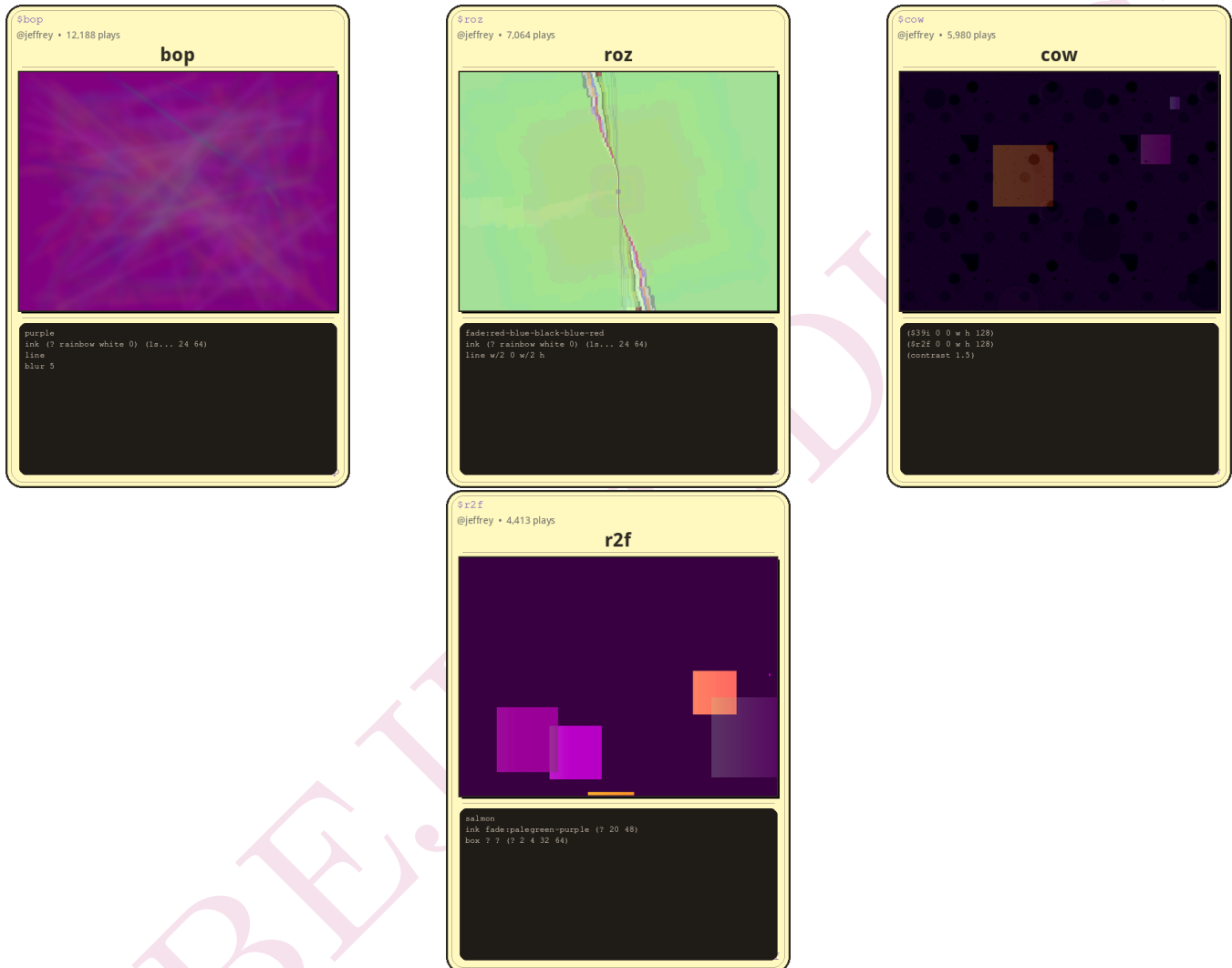

Figure 11: Fire kort fra det levende KidLisp-korpus, renderet af oven-tjenesten. Fra venstre mod højre: `$bop` (12.188 afspilninger—det mest populære værk, 4 linjer), `$roz` (7.064 afspilninger, 3 linjer), `$cow` (5.980 afspilninger—en komposition der indlejrer to andre værker via `$39i` og `$r2f`), `$r2f` (4.413 afspilninger, 3 linjer med tilfældig boksplacering). Alle af @jeffrey. Disse programmer bruger funktioner der ikke findes i Python-fortolkeren—animation, tilfældighed (?), gradientfading (`fade:`), indlejrede lag (`$code`)—men deres kildekode passer stadig på et kort.